

Otteogfyrgetyvende Møde.

Tredagen den 5te Februar, Kl. 1 1/2.

Protokollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er om-
delt Forslag til Lov om Patenter paa industrielle
Opfindelser og Forslag til Lov om Lønninger ved
Telegrafvæsenet, saaledes som disse Lovforslag
ere vedtagne af Landstinget ved 2den Be-
handling.

Den første Sag paa Dagsordenen er: Før-
ste Behandling af: Forslag til Lov,
hvorefter Mariho Amtsraad bemyndiges
til at udstede Partialobligationer, ly-
dende paa Håndehaveren, for Laan til
Digearbejder efter Loven af 23de Mai
1873.

Den 7de Landstingsmand for 2den Kreds
har Ordet.

Schlegel: Jeg havde egentlig ikke lige-
frem tænkt paa at tage Ordet; men siden den
ærede Formand har forstaaet en tidligere Udtal-
else af mig paa denne Maade, vil jeg dog gjøre
den samme Bemærkning om dette Lovforslag, som
jeg gjorde ved et tidligere, der har været fore-
lagt, at jeg beklager, at Regjeringen ikke forelag-
ger en almindelig Lov om dette Forhold, hvorefter
vi kunde blive fri for den Mængde Smaalove,
som det lader til at skulle afføde. Der er, som
det ærede Hing veed, ikke Spørgsmaal om at
give Kommunerne eller Ministeriet nogen Bemyn-
digelse, som de ikke allerede have, men kun om at
fritage Kommunerne for en Stempelpligt, og jeg
antager det for givet, at naar den lovgivende
Magt har fritaget de mest velstaaende Kommuner
i Landet for Stempelpligt i saadanne Tilfælde,
saa vil den aldrig nogensinde komme til at negte
mindre velstaaende Kommuner en saadan Frita-
gelse. Det er blot disse Bemærkninger, jeg vilde
fremføre.

Finantsministeren (Jonnes beh): Jeg
har virkelig ikke Andet at svare det ærede Med-
lem, end hvad jeg ogsaa tillod mig at gjøre op-
mærksom paa forrige Gang, nemlig, at det, som
her foreligger, er en speciel Anvendelse af Stem-
pellovgivningen, idet der jo er Tale om Partial-
obligationer, og dernæst vil jeg sige, at jeg meget
trovler paa, at Lovgivningsmagten — i det Mindste
efter Grundsætningerne i selve Loven — vil give
Retten fra sig til at give denne Skattefritagelse
ved speciel Lov.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes
Forhandlingen, og man gik til Afstemning,
hvorefter:

Lovforslagets Overgang til 2den
Behandling
vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af: Forslag til
Lov om Forandring i Lov om Ligsyn af
2den Januar 1871
(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp.
2286 ff.)

Udler: Jeg vilde blot tillade mig at gjøre
en lille Bemærkning med Hensyn til § 1, Naar
man nemlig foretager den foreslaaede Forandring
med Hensyn til dødsfødte Børn, som jeg forøv-
rigt finder meget naturlig, saa undrer det mig,
at man ikke ogsaa lader Forandringen gjælde Lan-
det. Jeg har ganske sikkert læst i Motiverne, at
man tror, at det vil være vanskeligt at foretage
Forandringen for Landets Bedkommende, og der-
for det var et absolut Raad, at Røgen skulde
hentes, saa kunde jeg ogsaa forstaa, at det vilde
være vanskeligt for saadanne Steders Bedkom-
mende, som ligge 1/4 Mil eller mere ude paa
Landet. Der er jo imidlertid ved den tidligere
Lov truffet nogle mildere Bestemmelser, og jeg
veed ikke, om man ikke ved nu at lade denne For-
skrift træde i Stedet for det sidste Stykke i § 3
af Loven af 2den Januar 1871 endog gjør For-
holdene værre, end de nu ere, saaledes at ikke en
Gang den Pligt, som Jordmødrene nu have til
at være tilstede ved Ligsynet over dødsfødte Børn,
vedbliver at gjælde.

Oyenbøll: I Slutningen af Bemærkning-
erne til Lovforslaget fremhæves det, at ved Si-
den af de i Loven af 1871 og i det nuværende
Lovforslag gjorte Bestemmelser om Ligsyn, bestaa
fremdeles Bestemmelserne i Forordningen af 4de
August 1819 §§ 1—3, og det tilføies, at for at
affære enhver Tvivl i denne Henseende har man
anset det for rettest i Loven at optage en ud-
trykkelig Udtalelse derom. I Følge heraf skal
altsaa § 2, 3die Stykke, blot være en Indstær-
pelse af en Udtalelse om, at Forordningen af 4de
August 1819 §§ 1—3 bestaar. Jeg har faaet
nogen Tvivl om, hvorvidt dette 3die Stykke er
heldigt affattet, og jeg vil derfor tillade mig i saa
Henseende at gjøre en Hensigtning til den høit-
ærede Minister; det er jo muligt, at jeg har op-
fattet Sagen galt. I den nævnte Forordning
foreskrives det nemlig som en ubetinget Pligt for
Enhver — jeg forudsætter den Bemærkning, at
denne Forordning handler om de væsentligste Ulyk-
ker — og Selvmordsstilfælde, f. Ex. naar Noget
hænger sig eller drukner osv. — uopholdelig at
næstkere den Sange eller at tage den Drukne
op af Vandet, endvidere at anvende de foreløbige
Hjælpe midler, som maatte være tilstede, og uop-
holdelig at tilkalde en Læge samt endelig at give